

VENERANDUM
FACULTATIS SUÆ SENIOREM,
VIRUM

Amplissimum atque Excellentissimum

DOMINUM
**M. JACOBUM
THOMASIUM,**

Eloquentiæ Prof. Publ. Collegii Min. Principum Collegiatum, Academiae Decem-Virum
& Sub-seniorum, Scholæq; Thomanz Rectorem,

Virum de singulis officiis longè meritissimum,

Cum V. Iduum Septemb. defunctus XIX. Calend. Octobr. solenni
exequiarum pompâ efferretur,

luget

M. JOH. HEINRICUS ERNESTI,
Facult. Philos. h. t. DECANUS.

LIPSIÆ,

TYPIS CHRISTOPHORI FLEISCHERI,
ANNO M. DC LXXXIV.

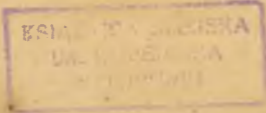

Quæ pulchrè raptò deberent carmina vati,
Et Musæ cultu splendidiore cani;
Vix metris veniunt ægrè protrusa coactis,
Invitis Musis nec nisi torta fluunt.
Nec mirum est. Scripto namqve hæc quæcunqve
legetur,

Mœsto inter lacrymas litera facta pias;
Singultusqve inter concepti signa doloris,
Et gemitus, miseros qui comitare solent.
Non benè conveniunt cum Musis Luctus & Angor,
Quæ fugiunt, quoties trilitia corda vident.
Læta petunt Clarii, quos fundis, Phœbe, liqvores.
Non placet, afflicti quod dare vena potest.
Inde nec, ut fas est, æquis expressero verbis,
Quæ fletus causa est, principiumqve mei.
Dico tamen: Mundo magnus THOMASIVS
exit,

In quo tot veteres interière Viri.
Seu facili cupias qui fundat carmina venâ,
Vix prior extiterit, Sulmo, poeta Tuus.
Eloquio seu quos docto Suadela venustet,
Cum Cicerone tenes Quintiliane parem.
Seu benè qui nosset Romanæ pondera lingvæ,
Non major Varro hac prosperitate fuit.
Quòd posset taceo mores frænare furentes,
Chrysippos superat qua ratione decem.
Artem prudenter mundum quòd & ipse regendi
Traderet, utqve armis bella gerenda piis,

Quin

Quin & calleret nexus quòd solvere technas,
Orbis, quæqve gerat, dicere facta vetus.
Quid poterit tantis sese componere rebus?
Est tamen, insignem quod magis esse facit.
Is sibi, quod norat, non tantum nosse solebat.
Reddere cuncta aliis summa cupido fuit.
Nempè ut quæ vivis undis Arethusa referta est,
Hausturis svaves undiqve fundit aqvas,
Depellitq; fitim simul extingvitq; prementem,
Et facit, ut plures partus habere velit.
Sic hic quòd cupidos variâ magis imbuit arte,
Hoc plus sunt, optant qui didicisse datam.
Notitias docto vastas ex corpore rerum
Tradebat svavi nam ratione suis.
Mella velutqve placent stomacho plus dulcia no-
stro,
Si se dant gratis insinuantq; modis,
Quàm si vel nullo fumantur aromate mixta,
Vel mensæ apponat fordidus illa coqvus:
Sic Tua, Phœbe, juvant humanas munera mentes,
Exhibeat Doctor si benè cocta probus,
Continuò lingvæ si cursu tradita puræ
In proba discipuli doctaqve corda fluant.
Hæc Parcæ manibus rapiunt nunc omnia duris.
Dicite, singultus quis prohibere queat?
Dicite, quis cultis valeat quid dicere verbis?
Debita quis Pindi nunc dare liba Deo?
Quòd faceret versus fatis oppressus iniquis,
Naso, feras gentes obstupuisse, putat,
Ipseque miratur tantis animiqve malique
Fluctibus, ingenium non cecidisse suum.
Deplorare tuum, vates, sed desine fatum,
Nil dices, casus si tueare meos.

Ergo

Ergo etiam veniam non expeto versibus ullam,
Quid vitii est, flentem flebile quodque sequi?
Verbaque quando leges forte haud hærentia verbis,
Vatis fac tristis triste poema putes.
Funderenec possim quid, dicito, cultius ipse,
Vel data Phœbi olim si metra visa forent.
Quin nec majores coner promittere vires
Ausis, si mens quid cudere forte, novis.
Barbarus exstiterit, quemcunque effecero, sermo,
Et versu merear Mævius esse malò.
Nil valeo, fatis postquam THOMASIUS atris
Interiit Musæ norma sequenda meæ.

